

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 346/2018-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť súdneho exekútora [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom Mgr. Slavomírom Trnkócom, Gercenova 6/A, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 16 Er 197/2014-27 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 200/2016-20 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 202/2016-19 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 203/2016-18 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 298/2014-24 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 459/2014-20 z 25. januára 2018, č. k. 13 Er 794/2015-19 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 1004/2015-18 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1005/2015-17 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1112/2015-29 z 22. decembra 2017 (správne malo byť uvedené č. k. 16 Er 1122/2015-29 z 22. decembra 2017), č. k. 16 Er 1388/2015-17 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1389/2015-17 z 22. decembra 2017 a č. k. 16 Er 1390/2015-20 z 22. decembra 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť súdneho exekútora [REDACTED] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažnosťou podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 20. júla 2018 sa súdny exekútor [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), domáhal vydania nálezu, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie jeho v záhlaví označených práv uzneseniami Okresného súdu Dunajská Streda (ďalej len „okresný súd“) č. k. 16 Er 197/2014-27 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 200/2016-20 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 202/2016-19 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 203/2016-18 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 298/2014-24 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 459/2014-20 z 25. januára 2018, č. k. 13 Er 794/2015-19 z 25. januára 2018, č. k. 16 Er 1004/2015-18 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1005/2015-17 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1112/2015-29 z 22. decembra 2017 (správne malo byť uvedené č. k. 16 Er 1122/2015-29 z 22. decembra 2017), č. k. 16 Er 1388/2015-17 z 22. decembra 2017, č. k. 16 Er 1389/2015-17 z 22. decembra 2017 a č. k. 16 Er 1390/2015-20 z 22. decembra 2017 a ktorým by napadnuté uznesenia zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

2. Zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že v exekučnej veci oprávnenej – obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 81,19 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 197/2014-27 z 25. januára 2018 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 3. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 7935/14 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) v sume 166 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

3. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnému – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 164,98 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 200/2016-20 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 487/16 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

4. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 105,92 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 202/2016-19 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 695/16 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

5. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnému – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 331,94 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 203/2016-18 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 729/16 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

6. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnému – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 561,61 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 298/2014-24 z 25. januára 2018 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 3. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 8781/14 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 166 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

7. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 722,09 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 459/2014-20 z 25. januára 2018 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 3. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 9859/14 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 166 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

8. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnému – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 298,57 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 13 Er 794/2015-19 z 25. januára 2018 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 3. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 9006/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 166 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

9. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 542,13 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1004/2015-18 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 6383/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

10. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 109,57 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1005/2015-17 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 6381/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

11. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 10,11 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1122/2015-29 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 7501/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

12. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnému – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 37,29 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1388/2015-17 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017

na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 9148/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

13. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 248,95 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1389/2015-17 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 8996/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

14. V exekučnej veci oprávnenej obchodnej spoločnosti – [REDAKOVANÉ], proti povinnej – [REDAKOVANÉ] o vymoženie sumy 107,20 € s príslušenstvom okresný súd uznesením č. k. 16 Er 1390/2015-20 z 22. decembra 2017 rozhodol tak, že sťažovateľovi za nesplnenie výzvy okresného súdu z 9. mája 2017 na predloženie exekučného spisu sp. zn. EX 8666/15 uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP v sume 250 €, ako aj povinnosť uvedený spis okresnému súdu predložiť.

15. Uvedeným rozhodnutiam okresného súdu prechádzali návrhy oprávnených na zmenu súdneho exekútora podľa § 44 ods. 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom do 31. marca 2017.

16. Sťažovateľ v sťažnosti namieta, že „v procese interpretácie a aplikácie platného právneho poriadku došlo zo strany všeobecného súdu k začleneniu prvkov svojvôle, čo spôsobilo extrémnu nespravodlivosť“. Je presvedčený, že „žiadnym spôsobom nestážoval postup súdu v tomto konaní, keďže Okresný súd Dunajská Streda v iných konaniach obsahovo a skutkovo identických (návrh na zmenu, žiadosť súdu o zaslanie exekútorského spisu, odpoveď súdneho exekútora)... sťažovateľovi dal uznesením pokyn, aby exekútorský spis zaslal priamo novopoverenému súdnemu exekútorovi...

Nesprávnosť napadnutého výroku súdu o uložení poriadkovej pokuty sa javí v tom, že v zmysle § 102 ods. 1 písm. a) CSP sa poriadková pokuta uloží tomu, kto sťažuje postup

konania tým, že nesplní súdom uloženú povinnosť a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní v čas a vážnymi okolnosťami. Súd ale ani neuviedol spôsob konania sťažovateľa, ktorému uložil poriadkovú pokutu, ako mal postup súdu sťažovať. Sťažovateľ mal dôvod domnievať sa, že na základe odpovede na žiadosť súdu bude súd postupovať v rovnakej veci rovnako a nie, že bude postupovať spôsobom, ktorým neprimerane zasiahne do majetkových práv sťažovateľa. Predsa súdu nič nebránilo, aby oznámil sťažovateľovi, že s navrhovaným postupom sťažovateľa nesúhlasí a vydá príkaz na predloženie exekútorského spisu. Namiesto toho súd zaslal rozhodnutie o uložení poriadkovej pokuty, a to bez reálneho dôvodu na strane sťažovateľa. Po uložení poriadkovej pokuty súd vydal uznesením rozhodnutie o zmene súdneho exekútora a vydal poverenie súdnemu exekútorovi na základe návrhu oprávneného... Nebol teda žiadny dôvod, aby na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora Okresný súd Dunajská Streda potreboval od súdneho exekútora exekútorský spis.“. Sťažovateľ tvrdí, že jeho konanie žiadnym spôsobom neznižilo ani neohrozilo vymožitelnosť pohľadávok, preto ho nemožno zahrnúť pod § 102 ods. 1 písm. a) CSP. V tejto súvislosti okresnému súdu vytýka, že „pri vydaní... napadnutých uznesení nesprávne označil dôvod na udelenie poriadkovej pokuty, resp. že dôvod na udelenie poriadkovej pokuty neexistoval a uznesenia sú nesprávne, odporujúce platnému právnemu poriadku. Súd tiež uloženie výšky poriadkovej pokuty žiadnym spôsobom neodôvodnil a nie je tak zrejmé, z akého dôvodu je uložená poriadková pokuta v danej výške, neprimerane vysokej voči potenciálnej strate, resp. ujme oprávneného, ktorá by mu bola spôsobená postupom súdneho exekútora, ktorý sám navrhol.“.

II.

17. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd (každý) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný

súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

18. Právomoc ústavného súdu konať a rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, ktorými namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, je kvalifikovaná princípom subsidiarity, v zmysle ktorého ústavný súd o namietaných zásahoch rozhoduje len v prípade, že je vylúčená právomoc všeobecných súdov, alebo v prípade, že účinky výkonu tejto právomoci všeobecnými súdmi nie sú zlučiteľné so súvisiacou ústavnou úpravou alebo úpravou v príslušnej medzinárodnej zmluve. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy vecí nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05). Zásada subsidiarity reflektuje aj princíp minimalizácie zásahov ústavného súdu do právomoci všeobecných súdov, ktorých rozhodnutia sú v konaní o sťažnosti preskúmané (IV. ÚS 303/04).

19. V súvislosti s tým ústavný súd opakovane judikuje, že pri uplatňovaní tejto právomoci nie je jeho úlohou zastupovať všeobecné súdy, ktorým predovšetkým prislúcha interpretácia a aplikácia zákonov. Úloha ústavného súdu sa obmedzuje na kontrolu zlučiteľnosti účinkov takejto interpretácie a aplikácie s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (napr. I. ÚS 19/02, I. ÚS 27/04, I. ÚS 74/05). Ústavný súd nie je zásadne oprávnený preskúmať a posudzovať právne názory všeobecného súdu, ktoré ho pri výklade a uplatňovaní zákonov viedli k rozhodnutiu, ani preskúmať, či v konaní pred všeobecnými súdmi bol, alebo nebol náležite zistený skutkový stav a aké skutkové a právne závery zo skutkového stavu všeobecný súd vyvodil. Skutkové a právne závery všeobecného súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu len vtedy, ak by ním vyvozené závery boli zjavne

neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (m. m. II. ÚS 1/95, II. ÚS 21/96, I. ÚS 4/00, I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, II. ÚS 231/04).

20. Predmetom sťažnosti je námietka porušenia základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutými uzneseniami okresného súdu, ktorými mu uložil poriadkovú pokutu podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP (body 2 až 14).

21. Podľa § 102 ods. 1 písm. a) CSP súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami.

22. Zmyslom a účelom sankčného opatrenia v podobe poriadkovej pokuty je vytvorenie účinného mechanizmu slúžiaceho k vynúteniu a upevneniu autority súdu, ktorého úlohou je zabezpečiť dôstojný a nerušený priebeh pojednávania vedúci k rýchlej a účinnej ochrane práv. Takýto výklad akcentuje aj základné princípy Civilného sporového poriadku, konkrétne čl. 10 CSP, ktorý organizáciu priebehu konania zveruje do rúk súdu („Strany sporu postupujú v konaní v súlade so zákonom a podľa pokynov súdu“; „Súd dohliada na riadny priebeh konania, určuje lehoty a ukladá potrebné opatrenia.“), ako aj čl. 17 CSP, ktorý zaväzuje súdy k urýchlenosti a hospodárnosti konania („Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.“). Z ústavného hľadiska musí byť poriadková pokuta uložená v súlade so zákonom, spočívať na relevantných a dostatočných dôvodoch a pri jej uložení sa musí súčasne zachovať primerane vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami (vrátane výšky pokuty) a sledovaným cieľom. Keďže nová právna úprava inštitútu poriadkovej pokuty podľa Civilného sporového poriadku nepripúšťa proti rozhodnutiu o jej uložení možnosť odvolania, v súlade s princípom primeranosti treba poriadkovú pokutu vnímať ako krajný prostriedok, ktorého využitie je prípustné až potom,

čo miernejšie opatrenia umožňujúce dosiahnutie sledovaného cieľa zlyhali (m. m. III. ÚS 67/2018).

23. Pokiaľ ide o charakter poriadkovej pokuty, také rozhodnutie je procesnou sankciou, ktorou je možné vynútiť si splnenie tých procesných povinností, ktoré napriek tomu, že došlo k ich účinnému uloženiu, splnené neboli. Základným predpokladom na vydanie takéhoto rozhodnutia je to, že konaním alebo opomenutím dôjde k sťaženiu postupu konania, t. j. nesplnením takej povinnosti dôjde k predĺženiu súdneho konania. Svojou podstatou tak uvedené poriadkové opatrenie umožňuje zabezpečiť nerušený priebeh konania a súčinnosť strán sporu, resp. ich zástupcov a iných subjektov v prípade, ak títo nemajú záujem podieľať sa na prebiehajúcom konaní spôsobom, ktorý zákon upravuje, alebo ak by priebeh konania iným spôsobom sťažovali, predlžovali či dokonca marili. Súčasne je rozhodnutie súdu o poriadkovom opatrení svojou povahou procesným rozhodnutím s procesnoprávnymi dôsledkami len pre určité štádium civilného sporového konania; nestáva sa samo osebe predmetom konania, a nejde tak o rozhodnutie vo veci samej, ktoré by do práv a povinností strán sporu zasahovalo konečným spôsobom. Pokiaľ ide o výšku poriadkovej pokuty, tú určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti, čo znamená, že pri stanovení sumy každej pokuty disponuje súd voľnou úvahou. Miera voľnej úvahy súdu však nie je absolútna, ale je obmedzená maximálnou možnou hranicou 500 €. Pôjde teda zväčša o pokuty v zanedbateľnej alebo bagatelnej výške. Opodstatnenosť sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy preto prichádza do úvahy iba v prípadoch extrémneho vybočenia zo štandardov uplatňovaných v rozhodovacej činnosti všeobecných súdov, ktoré môžu mať za následok porušenie ústavou garantovaných základných práv a slobôd, alebo tiež v prípadoch absencie primeraného zdôvodnenia tohto rozhodnutia všeobecným súdom (m. m. I. ÚS 389/2017).

24. Takéto vybočenie, resp. zjavnú neodôvodnenosť napadnutých rozhodnutí okresného súdu však ústavný súd v prípade sťažovateľa nezistil. Z prednesených argumentov sťažovateľa nevyplýva nič, čo by posunulo prerokovávanú vec do ústavnoprávnej roviny. V kontexte okolností prípadu sa ústavný súd nedomnieva, že by bol postup okresného súdu, ktorý pred vydaním napadnutých uznesení sťažovateľa písomne vyzval na predloženie exekučných spisov a zároveň ho poučil o možnosti uloženia

poriadkovej pokuty (čo relevantná právna úprava ani nevyžaduje, pozn.), excesný, odporujúci princípu primeranosti.

25. Sťažovateľ na výzvy okresného súdu reagoval strohými oznámeniami, že keďže si žiada „*len zákonnú odmenu a DPH*“, nepovažuje za potrebné exekučné spisy doručiť okresnému súdu, pričom k nim pripojil súhlas oprávnených s priamym postúpením exekučných spisov (novej) exekútorke [REDACTED], ako aj žiadosť exekútorke [REDACTED] o priame postupovanie exekučných spisov z dôvodu hospodárnosti a rýchlosti konania. Uvedené skutočnosti okresný súd zohľadnil pri rozhodovaní o výške poriadkových pokút uložených sťažovateľovi.

26. Upozornenia (písomné výzvy) okresného súdu ako miernejšie opatrenia sa tak podľa názoru ústavného súdu minuli svojim účinkom. Niet žiadnych pochybností o tom, že sťažovateľ exekučné spisy na základe výziev okresnému súdu nepredložil a svoju nečinnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, čím sťažil jeho postup pri rozhodovaní o zmene súdneho exekútora. V tejto súvislosti okresný súd v napadnutých uzneseniach zdôraznil, že § 44 ods. 11 Exekučného poriadku „*nezakladá povinnosť súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného vždy tak, že mu vyhovie. Zmene súdneho exekútora môžu brániť viaceré okolnosti, ktoré môžu vyplývať aj z exekučného spisu. Navyše, zákon predpokladá, že ak súd návrhu na zmenu vyhovie, sám postúpi exekučný spis novému exekútorovi. Potreba exekučného spisu teda vôbec nezávisí len od toho, ako si exekútor vyčíslil náhradu trov exekúcie... Keďže súd nemôže o návrhu oprávneného rozhodnúť bez exekučného spisu a zákon mu vyslovene ukladá, aby exekučný spis postúpil novému exekútorovi, ak ho poverí vykonaním exekúcie, je výzva súdu na predloženie exekučného spisu plne odôvodnená. Na tom nič nemení prípadná dohoda oprávneného s exekútorom o tom, že sa exekučný spis postúpi priamo. Exekučný poriadok ako procesnoprávny kódex vo všeobecnosti neumožňuje odklon od jeho ustanovení dohodou.*“.

27. V súvislosti s námietkou sťažovateľa, že okresný súd mal najskôr vydať „*prikaz na predloženie exekútorského spisu*“, ústavný súd poukazuje na to, že „*Uložením povinnosti treba rozumieť akúkoľvek výzvu alebo prikaz súdu na určité konanie, teda nemusí ísť o procesnú povinnosť, ktorá bola uložená vykonateľným súdnym rozhodnutím. V*

tejto súvislosti sa javí ako nadbytočné rozlišovať medzi nesplnením povinnosti uloženej súdom a príkazom súdu, keďže akákoľvek výzva súdu na určité konanie je jeho príkazom.“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obo 110/2008 z 21. augusta 2008). Tu však nič nenasvedčuje tomu, že by sťažovateľ požiadavke okresného súdu na predloženie exekučných spisov chcel dobrovoľne vyhovieť.

28. Sťažovateľ proti rozhodnutiam okresného súdu, ktorými mu uložil povinnosť predložiť exekučné spisy (body 2 až 14), v sťažnosti žiadne námietky nevzniesol.

29. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd dospel k záveru, že niet takej príčinnej súvislosti medzi napadnutými uzneseniami okresného súdu a základným právom sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ani právom na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorá by po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie reálne umožňovala dospieť ústavnému súdu k záveru o ich porušení, preto sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

30. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími požiadavkami sťažovateľa uvedenými v petite nezaoberal, keďže rozhodovanie o nich je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. septembra 2018